

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Capvt IV. Quinam teneantur ad Sigillum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Respondet. Aliqui ut Fagund. loc. cit. allatus à Diana
de contr. 4. res. 112. teneri affirmant, aliqui de more negant,
Sicut. Coninch. Laym. apud de Lugo loc. cit. num. 47.
quod Caltrop. loc. cit. Ratio affirmantium est, quia illa
negantia est internumcia peccatorum, etque siue in
Confessione siue Confessione factam gerens: nam
Confessione tandem rationem, is qui excipit scriptura Con-
fessionem amici nescientis scribere, eo modo se ad Con-
fessionem preparantis, tenetur pariter (ut docet Præ-
positus de penit. q. 11. dub. 4. num. 34.) ad Sigillum.
Ratio negantium (qui consequenter nec cognoscunt
obligationem Sigilli in hoc Præpositi casu) est, quia
Sigilli scriptio, ne inchoata quidem Confessio est,
sed solum materia preparata ad Confessionem; nec est
Confessio, sed gerens materiam; quæ erat
Confessione ad eandem: non ergo inducit maiorem obli-
gationem, quam naturalis secreti: sicut enim si quis au-
dit peccata alicuius qui se alta voce ad ea confitenda
compellet, vel alicuius, qui parâ modo gratias Deo
agere de peccatis confessis, non teneretur ad Sigillum,
nec tam huiusmodi notitia non habetur ex vi Sacramenti,
consecrationis vel preparationis ad illam, vel gratiarum actionis de
Confessione; & sicut qui addit materiam institutionem filiam
allata ad Confessionem ad faciendam Confessionem, interro-
gationem de jam facta, non obligatur propter dictam
Confessionem ad silentium Sigilli: ita in casu nostro, &c.
Confessione sententia est probabilis.

CAPUT V.

De Sigillo confessionis respectu ejus-
dem penitentis.

Constat frequenter, ut Confessarius velit de
exceptis in Confessione cum suo penitente tra-
dere: queritur, quatenus id eidem liceat. Quamvis au-
tem id non supponemus certum non esse hac ratione Sigillum
ur coram Præposito & profecto plures cum Sanchez lib. 3. de matrim.
lib. 2. c. 1. hanc negant; esse affirmant admodum pauci
arguunt eundem, quia fractio Sigilli est fractio secreti, se-
cretum vero non frangit qui cum eodem, qui secretum
confessus, loquitur sed qui cum aliis) quamvis inquam
non esse certum supponemus: tamen conveniunt
esse omnes, ejusmodi locutionem cum eodem, quia ce-
denda, ut in odium Confessionis, semper esse prohibitam. Dixi-
tur omnes) nam Valquez d. q. 93. art. 4. dub. 10. num. 1.
tem sequitur Matarius tract. de pen. d. 3. c. 2. num. 6.
habebat: Tertio sequitur, non esse contra Sigillum loqui
cum penitente de peccatis in Confessione auditis, non petita
licentia, sed solum intentione inquirendi ea, quæ melius
scire possint ipsum. Immo optimè docet Medina, non es-
se contra Confessionis Sigillum penitentem reprehendere,
aut exprobrare illi peccata: esse tamen contra Reverentiam
Sacramenti, quia redditur onerosum nimis. Quod
non sit contra Sigillum, constat quia non manifestatur ali-
quid secretum Confessionis. Hæc Valquez, cui faver Sa. v.
confess. num. 2. in edit. genuina in expurgat. num. 21. di-
cens, Occulte corripere postea penitentem de auditis ab
præposito in Confessione et si est illicitum, sed non contra Sigillum:
quoniam licere interdum indicat c. Sacerdos, de Officio
ministri.

1. Porro tria tempora in dubium vocare possumus an
Confessor liceat de auditis agere cum suo penitente.

1. Dico primo, statim ab Absolutione licere. Sic Præ-
positus loc. cit. d. 5. Henriquez de penit. lib. 6. cap. 20.
num. 7. quidquid dicat Fagund. z loc. cit. num. 33. Ratio
est, quia moraliter judicatur durare eadem Confessio:
sicut enim tunc potest injungi penitentia, ex alibi di-
ctis, cur non & cetera expediti, quæ ad bonum peni-
tentis conducere judicabuntur?

4. Dico secundo, in aliis Confessionibus etiam li-

cere. Sic Præpositus loc. cit. Henric. loc. cit. sect. 5. n. 127.
Granad. de Sacramentis, controvers. 7. tract. 11. d. 5. contra
Fagund. loc. cit. num. 36. quamvis enim sæpe non expe-
diat, quando nulla vel modica sit necessitas, timeatur
que de penitentis molestia: tamen quia ejusmodi locu-
tio est intra forum Sacramentale, non est interdicta. Au-
di Malderum tract. de Sigillo, cap. 22. apud Dianam p. 5.
tr. 11. res. 20. Sicuti quando extra Confessionem penitens
de peccato quod confessus est consultat Confessarium iam sa-
tis eadat licentiam de eo loquenda, imò hoc ipsum requirit
ab eo: similiter, quando statum animæ suæ exponi, & de
eo iudicari & tractari vult in secunda Confessione: satis
conferat de necessariis ad bonam Confessionem directionem
Confessario tractandi secum potestatem facere: quod magis
locum habet, quando peccata prioris Confessionis sunt ali-
quo modo circumstantia peccatorum in secunda Confessio-
ne expressorum. Hæc appositè Malderus. Quæ confirmantur
à Præposito loc. cit. n. 4. ex praxi communi etiam timo-
ratorum Confessariorum, qui rationabili ex casu men-
tionem faciunt in præfenti Confessione eorum, quæ au-
dierunt in priore; imò aliquando negant absolutionem
penitenti, propter frequentem lapsum cognitum in alia
Confessione: & denique, Quid adhortamur Fideles, inquit
ut manentur semper eodem Confessario, si hic se debeat ge-
rere, ac si nesciret Confessiones priores?

5. Dico tertio. Aliis temporibus à prædictis, hoc est,
extra omnem rationem Confessionis, nunquam licet si-
ne venia penitentis cum eodem loqui de auditis in
Confessione. Ratio est toties repetita, quia secus reddere-
tur molestissima Confessio.

6. Quando Confessarius extra Confessionem petit
à penitente colloquendi de rebus auditis potestatem, ut
illum admoneat de re ipsi necessaria ad salutem; Peni-
tens autem (utique peccando) negaretur possit nihilomi-
nus Confessarius locutionem producere & admonere
Satis dictum est in Methodo Confess. lib. 3. c. 8. §. 4.

CAPUT VI.

An Confessor possit uti cognitione ha-
bita in Confessione?

§. I. An sit posse, si vel alij, vel complices peccati
id advertant?

1. Licere Confessario uti cognitione habita in Con-
fessione, quando ex ejusmodi usu nihil sit ingra-
tum penitenti, & nulla profus alicui causa datur ali-
quid suspicandi, rem in Confessione auditam fuisse; pro-
certo esse debet, cum tunc nulla sit vel peccati promul-
gatio, vel Sacramenti injuria siue directa, siue indirecta:
Ita Doctores citati passim. Hinc enim ex ibi auditis
doctior fieri possum, cautior in inquirendo, diligentior in
examinando, prudentior in dirigendo siue in bonum
meum, siue aliorum; & si Prælati sum, audiamque in
Confessione querelas contra me v. g. propter nimium
meum rigorem, vel avaritiam, possum me in meliorem
fructum reducere. Ita Delugo de pen. disp. 23. 107.

2. Contra, certum item sit; ex Coninch. d. disp. 9.
dub. 4. num. 54. & 55. nequaquam licere, etiam ad mortem
evitandam, quando alij, qui alias penitentis peccatum
ignorabant grave quidpiam ex tali usu adversus ipsum
suspiciantur; quia id esset ipso facto Confessionem
ostendere. Imò si Confessor duorum ex Confessione
unius cognovit alterum non confiteri integrè; licet
& juxta prudentiam debeat generatim interrogare nun-
quid aliud peccatum habeat, vel simile quid, non potest
tamen ex Suar. loc. cit. d. 33. sect. 5. n. 5. ullum indicium
suar notitiæ præbere; sed tunc absolvat, Deoque omnia
committat, ne scilicet penitens aliquid de Confessione
alterius advertat.

3. Difficultas ergo solum, & quidem gravis hic
E 4 super